ชื่องานวิจัย การประยุกต์การเสริมแรงเพื่อการลดพฤติกรรมการคุยในชั้นเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกิจกรรมแนะแนว โรงเรียนสะบ้าย้อยวิทยา จังหวัดสงขลา

ผู้วิจัย นางสาวอาริสา ดอเลาะ, นางสาวปัทมา เจ๊ะและ และดร.เกรียงศักดิ์ รัฐกุล

สาขาวิชาเอก จิตวิทยาการปรึกษาและการแนะแนว

ปีที่ทำการวิจัย 2568

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การประยุกต์การเสริมแรงเพื่อการลดพฤติกรรมการคุยในชั้นเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกิจกรรมแนะแนว โรงเรียนสะบ้าย้อยวิทยา จังหวัดสงขลามีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลของการเสริมแรงทางบวกและการเสริมแรงทางลบที่มีต่อการลดพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียน และ (2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการเสริมแรง กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสะบ้าย้อยวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียน

ผลการวิจัยพบว่า การเสริมแรงทางบวกและการเสริมแรงทางลบสามารถลดพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียนได้อย่างต่อเนื่อง โดยสัปดาห์ที่ 1 จากนักเรียน 31 คน พบว่ามีผู้ไม่คุยกัน 21 คน และคุยกัน 10 คน (คิดเป็นร้อยละ 32.26) สัปดาห์ที่ 2 จากนักเรียน 30 คน มีผู้ไม่คุยกัน 23 คน และคุยกัน 7 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.33) สัปดาห์ที่ 3 จากนักเรียน 31 คน มีผู้ไม่คุยกัน 27 คน และคุยกัน 4 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.90) และในสัปดาห์ที่ 4 จากนักเรียน 31 คน พบว่าทุกคนหยุดพฤติกรรมการคุยในชั้นเรียนทั้งหมด (คิดเป็นร้อยละ 100) แสดงให้เห็นว่าการเสริมแรงทั้งสองรูปแบบมีประสิทธิผลในการลดพฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียนได้อย่างชัดเจน

คำสำคัญ: การเสริมแรง, พฤติกรรมการคุยกันในชั้นเรียน, กิจกรรมแนะแนว

Research Title	The Application of Reinforcement to Reduce Talking Behavior in the Classroom of Grade 9 Students through Guidance Activities at Saba Yoi Wittaya School, Songkhla Province
Researcher	Ms. Arisa Doloh, Ms. Pattama Jehleh, and Dr. Kriangsak Rattakul
Major	Counseling Psychology and Guidance
Research year	2025

Abstract

This research entitled “The Application of Reinforcement to Reduce Talking Behavior in the Classroom of Grade 9 Students in the Guidance Subject at Saba Yoi Wittaya School, Songkhla Province” aimed to: (1) examine the effects of positive and negative reinforcement on reducing talking behavior in the classroom, and (2) compare students’ talking behavior before and after the application of reinforcement. The target group consisted of 31 Grade 9 students at Saba Yoi Wittaya School, semester 1, academic year 2025 (B.E. 2568), selected by purposive sampling. The research instrument was a classroom talking behavior evaluation form.

The findings revealed that both positive and negative reinforcement effectively reduced students’ talking behavior in the classroom progressively. In week 1, out of 31 students, 21 did not talk while 10 talked (32.26%). In week 2, out of 30 students, 23 did not talk and 7 talked (23.33%). In week 3, out of 31 students, 27 did not talk and 4 talked (12.90%). By week 4, all 31 students stopped talking in class (100%). These results indicate that both types of reinforcement were effective in significantly reducing talking behavior in the classroom.

Keywords: Reinforcement, Classroom Talking Behavior, Guidance Activities